

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 23 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSO Małgorzata Małecka

Protokolant:protokolant sądowy Katarzyna Michalewska

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2018 r. w Poznaniu

na rozprawie sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w P.

przeciwko J. B. (1)

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną (art. 527 kc)

I. **uznaje za bezskuteczną w stosunku do powoda (...) Sp. z o.o. w P. umowę darowizny udziału wynoszącego 1/2 części w spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu mieszkalnego numer (...) znajdującego się w budynku położonym w P. na Osiedlu (...) (o powierzchni użytkowej 96,90m⁽²⁾, położonego w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej Osiedle (...) w P., dla którego wyżej wymienionego prawa nie jest prowadzona księga wieczysta), sporządzoną w Kancelarii Notarialnej notariusza P. G. w dniu 19 czerwca 2013 r. pomiędzy J. B. (2) a pozwaną J. B. (1), repertorium A (...)w zakresie wierzytelności powoda objętej tytułem wykonawczym – wyrokiem zaocznym wydanym przez Sąd Okręgowy w Poznaniu 17 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt (...)opatrzoną klauzulą wykonalności z 6 maja 2015 r. w zakresie należności głównej w kwocie 237.495,21 zł, odsetek ustawowych od wyżej wymienionej należności głównej od 11 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w wysokości 19.092 zł;**

II. **kosztami procesu obciąża pozwaną i w związku z tym zasądza od pozwanej na rzecz powoda 17.217 zł, w tym 7.217 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

SSO Małgorzata Małecka

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 marca 2016 r., skierowanym przeciwko **pozwanej J. B. (1) , powód (...) sp. z o.o. w P.**, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o uznanie za bezskuteczną w stosunku do powoda umowę darowizny udziału wynoszącego 1/2 części w spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu mieszkalnego numer (...) znajdującego się w budynku położonym w P. na Osiedlu (...) (o powierzchni użytkowej 96,90m², położonego w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej Osiedle (...) w P., dla którego wyżej wymienionego prawa nie jest prowadzona księga wieczysta), sporządzoną w Kancelarii Notarialnej notariusza P. G. w dniu 19 czerwca 2013 r. pomiędzy J. B. (2) a pozwaną J. B. (1), repertorium A (...)w zakresie wierzytelności powoda objętej tytułem wykonawczym – wyrokiem zaocznym wydanym przez Sąd Okręgowy w Poznaniu 17 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt (...)opatrzoną klauzulą wykonalności z 6 maja 2015 r. w zakresie należności głównej w kwocie 237.495,21 zł, odsetek ustawowych od wyżej wymienionej należności głównej od 11 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w wysokości 19.092 zł;

Nadto, powód domagał się zasądzenia od pozwanego kosztów procesu według norm przypisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz wniósł o udzielenie zabezpieczenia roszczeń powoda wskazanych w pkt 1 i 2 poprzez ustanowienie zakazu zbywania lub obciążania udziału wynoszącego 1/2 części w spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu mieszkalnego, ewentualnie o nakazanie wpisania ostrzeżenia w dokumentacji prowadzonej przez Spółdzielnię Mieszkaniową Osiedle (...) w P., dla spółdzielczego własnościowego prawa o którym mowa w pozwie.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł z (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., której jedynym członkiem zarządu, a zarazem jedynym wspólnikiem był dłużnik J. B. (2), umowę o współpracy handlowej. Zabezpieczeniem roszczeń mogących wyniknąć z realizacji tejże umowy był wystawiony i wydany przez spółkę (...) weksel, który został poręczony przez dłużnika J. B. (2). W pewnym momencie spółka zaprzestała płacić za dostarczony towar. Następnie powód w dniu 3 czerwca 2014 roku wypełnił weksel in blanco i wezwał dłużnika do jego wykupu w określonym terminie, jednakże weksel nie został w terminie wykupiony. Powód wniósł powództwo o zasądzenie należności z weksla, wobec czego Sąd Okręgowy w Poznaniu w dniu 7 lutego 2015 roku wydał wyrok zaoczny, który następnie został zaopatrzony w klauzulę wykonalności także przeciwko J. B. (2). Powód wystąpił z wnioskiem o wszczęcie i prowadzenie egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego, jednakże okazała się ona całkowicie bezskuteczna i została umorzona, ze względu na brak majątku dłużnika, do którego mogłaby zostać skierowana egzekucja. Wcześniej w 2013 roku dłużnik J. B. (2) dokonał przedmiotowej czynności prawnej – umowy darowizny na rzecz swojej małżonki, wobec czego w ocenie powoda kierował się uniknięciem odpowiedzialności za zobowiązania spółki, której był jedynym członkiem zarządu a zarazem jednym wspólnikiem. Co więcej, powód wskazał że zobowiązanie wekslowe z weksla wystawionego przez spółkę (...) sp. z o.o., a poręczonego przez dłużnika J. B. (2) powstało w dniu 1 czerwca 2012 roku, a więc rok przed datą dokonania darowizny.

Postanowieniem wydanym na posiedzeniu niejawnym w dniu 26 kwietnia 2016 roku Sąd zabezpieczył roszczenie powoda poprzez ustanowienie zakazu zbywania udziału wynoszącego 1/2 części w spółdzielczym własnościowym prawie do przedmiotowej nieruchomości, dla której nie jest prowadzona księga wieczysta.

W **odpowiedzi na pozew** z dnia 28 czerwca 2016 r. **pozwana J. B. (1)**, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana zaprzeczyła, aby dłużnik J. B. (2) stał się niewypłacalny wskutek dokonania darowizny na jej rzecz oraz że działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela. Dalej, pozwana wskazała, że nie posiadała wiedzy o finansach dłużnika, ani o kondycji finansowej spółek, w których jest udziałowcem. Pozwana wskazała, że z dłużnikiem J. B. (3) wiąże ją związek małżeński, jednakże w dniu 30 grudnia 1999 roku zawarli małżeńską umowę rozdzielności majątkowej, a od 2004 roku pozostają w separacji faktycznej. Obecnie dzielą jedynie miejsce zamieszkania, jednakże przebywają w osobnych pokojach i nie rozmawiają ze sobą. Ponadto, pozwana wskazała na ciężki stan zdrowia swojego męża, który trwa już od 2000 roku, co w jej ocenie uniemożliwia mu normalne funkcjonowanie.

W piśmie procesowym z dnia 22 lipca 2016 roku powód zaprzeczył wszelkim twierdzeniom pozwanej zawartym w odpowiedzi na pozew, wskazując że są one całkowicie bezpodstawne. Jak zaznaczył, dłużnik nie mógł nie wiedzieć, iż dokonując przedmiotowej czynności działa z świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Na rozprawie w dniu 1 lipca 2016 roku, Sąd postanowił skierować strony do mediacji, która nie doprowadziła do zawarcia ugody.

Stanowiska stron nie uległy zmianom do dnia wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 czerwca 2012 roku powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. (dostawca), zawarł umowę o współpracy handlowej z (...) sp. z o.o. w P. (odbiorcą), reprezentowaną przez J. B. (2). Przedmiotem umowy była współpraca w zakresie

zaopatrzenia odbiorcy w produkty naftowe. Jako zabezpieczenie umowy odbiorca zobowiązał się przedłożyć weksel i deklarację wekslową, zarazem oświadczając że stan i wartość jego majątku, zarówno obecny jak i przyszły, z uwzględnieniem ew. roszczeń osób trzecich, w pełni wystarcza na pokrycie wszystkich, także przyszłych zobowiązań, mogących wyniknąć z realizacji niniejszej umowy. Powód zrealizował warunki zabezpieczenia umowy, wystawiając weksel, który został poręczony przez J. B. (2).

Dowód: umowa o współpracy handlowej z dnia 1 czerwca 2012 roku k. 22 akt, odpis weksla z dnia 3 czerwca 2014 roku k. 26 akt, deklaracja wekslowa k. 28 akt,

W okresie od czerwca 2012r. do grudnia 2012r. za zobowiązania (...) sp. z o.o. w P. płaciła (...) sp. z o.o. w G., prowadzona przez córkę dłużnika M. B..

Dowód: wyciągi bankowe powoda wraz z kopiami faktur (k. 164-208 akt)

(...) spółka z o. o. w P. miała zobowiązania wobec Naczelnika Urzędu Skarbowego P. – (...) w P. pochodzące z lat 2011-2012r. , natomiast wobec Towarzystwa (...) S.A. w W. pochodzące z lat 2012- 2013r.

Dowód: postanowienia Komornika Sądowego przy SR w W. o stwierdzeniu bezskuteczności egzekucji wydane w sprawach o sygn. akt (...), tytuły wykonawcze wystawione przez Naczelnika Urzędu Skarbowego P. – (...) w P. (k.330-332, 341-346 akt), nakazy zapłaty w postępowaniu upominawczym wydane p-ko (...) spółce z o. o. w P., zaopatrzone w klauzule wykonalności (k. 398-402v akt)

Dnia 19 czerwca 2013r. dłużnik J. B. (2) zawarł z pozwaną J. B. (1) w formie aktu notarialnego przed notariuszem P. G. umowę darowizny, na podstawie której darował pozwanej (swojej żonie) udział wynoszący 1/2 w spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu, stanowiącym lokal mieszkalny nr (...), znajdujący się w budynku położonym w P. na Os. Stare Żegrze nr (...), wchodzący w skład zasobów Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w P. i to wraz z wkładem budowlanym. Pozwana ustanowiła natomiast na rzecz dłużnika (swojego męża) bezpłatne, dożywotnie prawo użytkowania spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, stanowiącego lokal mieszkalny nr (...). Strony umowy ustaliły, że wartość przedmiotu umowy, tj. darowanego udziału wynoszącego 1/2 wynosi 200.000 zł.

Dowód: wypis aktu notarialnego z dnia 19 czerwca 2013 roku, Rep. A(...)k. 75-82;

Z tytułu niezapłaconych faktur VAT nr (...), powód (...) sp. z o.o. w dniu 3 czerwca 2014 roku wypełnił weksel in blanco i wezwał (...) sp. z o.o. do jego wykupu w terminie do dnia 10 czerwca 2014 roku. W wezwaniu powód zaznaczył, że po upływie powyższego terminu będzie dochodzić roszczeń z weksla na drodze sądowej, w tym odsetek ustawowych od wyżej wymienionej kwoty od dnia 11 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty. Strona zawiadomiła o wypełnieniu weksla, również poręczyciela J. B. (2).

Dowód: wezwanie do wykupu weksla k. 58 akt, zawiadomienie poręczyciela o wypełnieniu weksla k. 61 akt.

Wobec niewkupienia w określonym terminie wystawionego weksla, powód skierował sprawę na drogę sądową.

Na skutek pozwu o zapłatę, Sąd Okręgowy w Poznaniu w dniu 17 lutego 2015 roku, w sprawie o sygn. akt(...)wydał wyrok zaoczny, w którym zasądził od pozwanych (...) sp. z o.o. w P. oraz J. B. (2) solidarnie na rzecz powódki (...) sp. z o.o. w P. kwotę 237.495,21 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty oraz koszty sądowe w kwocie 19.092 zł, w tym koszty zastępstwa procesowego w kwocie 7.217 zł. W punkcie III tegoż wyroku, Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności. Wyrok zaoczny uprawomocnił się ostatecznie 2 kwietnia 2015r. Wyrokowi została nadana klauzula wykonalności w dniu 6 maja 2015 r.

Dowód: pozew w postępowaniu nakazowym z dnia 3 lipca 2014 roku k. 64-65 akt; wyrok zaoczny z dnia 17 lutego 2015 roku wraz z klauzulą wykonalności k. 66-67,

Pismem z dnia 15 maja 2015 r. wierzyciel (...) sp. z o.o. złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikom (...) sp. z o.o. oraz J. B. (2).

Postanowieniem z dnia 18 listopada 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym (...)w P. A. G. umorzył postępowanie egzekucyjne w sprawie (...)z uwagi na bezskuteczność egzekucji.

Dowód: wniosek o wszczęcie egzekucji z dnia 15 maja 2015 roku k. 68-69; zawiadomienie wierzyciela o przebiegu sprawy z dnia 22 października 2015 roku k. 70; postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z dnia 18 listopada 2015 roku k. 73 akt.

Powyższe okoliczności faktyczne Sąd ustalił na podstawie dokumentów zebranych w aktach niniejszej sprawy, a także z zeznań świadków.

Sąd uznał za wiarygodne wszystkie zgromadzone w sprawie dokumenty tak prywatne jak i urzędowe, w rozumieniu art. 245 k.p.c. oraz art. 244 § 1 k.p.c., szczegółowo wymienione wcześniej. Odnośnie przedłożonych kserokopii niektórych dokumentów, zostały one uznane za informacje o istnieniu oryginałów dokumentów oraz o ich treści – przy braku sprzeciwu stron był to krok dopuszczalny. Dalej, żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności przedłożonych dokumentów prywatnych, ani też nie prowadziła przeciwdowodu koniecznego dla obalenia domniemań powiązanych z dokumentami posiadającymi walor urzędowy (art.252 k.p.c.). Sąd zaś nie dopatrzył się istnienia żadnych podstaw, by omawiany materiał zdeprecjonować z urzędu.

W szczególności Sąd związany był treścią prawomocnego wyroku zaocznego wydanego przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w dniu 17 lutego 2015 roku, sygn. akt(...). Tym samym kwestia wiarygodności powoda wobec solidarnych dłużników (...) Sp. z o.o. w P. i J. B. (2) oraz jej wysokość nie podlegały dalszemu badaniu w niniejszej sprawie.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania **świadka P. P.**, albowiem okazały się one spójne, logiczne i konsekwentne, a ponadto korelowały z resztą zebranego w sprawie materiału dowodowego, któremu Sąd dał wiarę. Świadek potwierdził że w małżeństwie J. i J. B. (2) był okres, kiedy małżonkom nie układało się w związku, jednakże od 5 – 6 lat te relacje poprawiły się (świadek zeznawał w styczniu 2018r.) i są dobre (parę lat temu dłużnik i pozwana pojechali nawet razem na wakacje). Tym samym świadek potwierdził, że w chwili sporządzania umowy darowizny w czerwcu 2013r. małżonkowie nie byli w separacji, lecz pozostawali w bliskich relacjach. Zeznania świadka znajdują potwierdzenie w tej części w ustalonym w sprawie stanie faktycznym, albowiem są one spójne z treścią umowy darowizny zawartej przez dłużnika z pozwaną w dniu 19 czerwca 2013r. W ocenie Sądu, decyzja dłużnika o przekazaniu nieodpłatnie części swojego majątku małżonce przemawia za tym, że relacje w związku małżeńskim musiały układać się bardzo dobrze. Trudno bowiem znaleźć jakiegokolwiek racjonalne uzasadnienie dla darowania udziału w spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu mieszkalnego o wartości 200.000 zł małżonkowi z którym jest się w separacji i to w dodatku z zastrzeżeniem ustanowienia przez obdarowaną dla darczyńcy bezpłatnego, dożywotniego prawa użytkowania tego prawa. Świadek nie miał natomiast wiedzy co do kondycji działalności gospodarczej przez dłużnika.

Sąd dał co do zasady wiarę zeznaniom **świadka J. S.**, jednakże z uwagi na stopień ogólności informacji udzielonych przez niego, nie mogły być one podstawą precyzyjnych ustaleń stanu faktycznego. Wprawdzie świadek nie zaprzeczył, że przeciwko (...) spółce z o. o. były prowadzone postępowania egzekucyjne, lecz nie potrafił wskazać jakich wierzycieli one dotyczyły, w jakim okresie były prowadzone, czy były one skuteczne, czy też kończyły się umorzeniem postępowania, czy prowadzili je komornicy z P., czy też z innych części kraju. Niewiedza świadka budzi wątpliwości Sądu co do intencji jakie przyświecały świadkowi przy ich składaniu, zwłaszcza jeżeli uwzględni się zawód świadka (prawnik) oraz fakt, że jest on pełnomocnikiem dłużnika J. B. (2).

Sąd jedynie w nieznacznym zakresie, dał wiarę zeznaniom **świadka M. B.** – córki dłużnika i pozwanej. Sąd nie miał bowiem wątpliwości co do tego, że dłużnik mieszka razem ze swoją rodziną w mieszkaniu, którego udział darował swojej małżonce, że cały czas łoży na utrzymanie rodziny i domu, a także że jego małżeństwo przechodziło kryzys. Okoliczności te były bowiem bądź potwierdzone w wiarygodnych zeznaniach świadka P. P., bądź niesporne między

stronami. W pozostałym zakresie Sąd uznał zeznania świadka za niewiarygodne i złożone jedynie na użytek niniejszego postępowania. Sąd nie ma wątpliwości, że zeznania złożone przez M. B., z uwagi na to, że sprawa dotyczy jej rodziców nie były obiektywne. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka, że dłużnik i pozwana pozostają na chwilę obecną w separacji i nie łączą ich żadne więzi. Przeczą temu bowiem wiarygodne zeznania świadka P. P., który wprawdzie potwierdził, że małżeństwo J. i J. B. (2) przechodziło kryzys, jednakże został on przewyciężony 5 – 6 lat temu. Niewiarygodne są również zeznania M. B. w zakresie braku jakiegokolwiek wiedzy na temat stanu przedsiębiorstwa prowadzonego przez dłużnika, a nawet wiedzy czy ta firma nadal istnieje, w świetle faktu, że prowadzi ona działalność o właściwie takim samym profilu, a także że łączyła jej firmę ((...) spółkę z o. o.) i firmę dłużnika ((...) spółkę z o. o.) umowa, na podstawie której płaciła zobowiązania nie zaciągnięte przez nią, lecz przez (...) spółkę z o. o. Niewiarygodne są jej zeznania, iż nie wie, czy firma dłużnika posiada jakiegokolwiek zadłużenia wobec jej kontrahentów, w świetle informacji zamieszczonych chociażby w KRS o zaległościach podatkowych i postępowaniach egzekucyjnych umorzonych z uwagi na to, że w egzekucji nie uzyskano sum wyższych niż koszty egzekucyjne.

Sąd pominął dowód z przesłuchania w charakterze **świadka J. B. (2)** oraz **strony pozwanej J. B. (1)**, wobec ich niestawiennictwa na rozprawę. Świadek J. B. (2) nie stawiał się na rozprawę 6 razy.

Sąd oddalił pozostałe wnioski dowodowe, uznając przeprowadzenie wskazanych w nich dowodów za zbędne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód wniósł o uznanie za bezskuteczną w stosunku do niego umowy darowizny udziału wynoszącego 1/2 w spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu mieszkalnego nr (...) znajdującego się w budynku położonym na Osiedlu (...), o powierzchni użytkowej 96,90m⁽²⁾, położonego w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w P., sporządzonej dnia 19 czerwca 2013r., pomiędzy J. B. (2) (dłużnikiem powoda) a pozwaną J. B. (1) (małżonką dłużnika powoda), repertorium A nr(...), w zakresie wierzytelności powoda objętej tytułem wykonawczym- wyrokiem zaocznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 lutego 2015r. sygn. akt (...), zaopatrzonym w klauzulę wykonalności.

Zgodnie z twierdzeniem powoda, wskazana czynność prawna miała prowadzić do jego pokrzywdzenia, jako wierzyciela J. B. (2). Zgłoszone żądanie opierał zatem na konstrukcji skargi paulińskiej uregulowanej w art. 527 k.c. I tak przepis ten w § 1 stanowi, że w sytuacji, w której wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskuje korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć. Ponadto wedle § 2 cytowanego przepisu, czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności. W judykaturze, której stanowisko Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela, podkreśla się, że z powołanego przepisu wynika, iż pokrzywdzenie wierzyciela, występuje wtedy gdy w związku z dokonaniem przez dłużnika z osobą trzecią czynności prawnej, stan majątku dłużnika, z którego wierzyciel mógłby się zaspokoić, zmniejszył się w taki sposób, że uniemożliwia to w całości lub w części pokrycie jego wierzytelności. Istnienie tego rodzaju związku pomiędzy dokonaniem czynności a stanem wypłacalności dłużnika jest więc niezbędną przesłanką uznania jej za bezskuteczną (vide: uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2007 r., II CSK 384/06, LEX nr 253405). O stanie niewypłacalności można także powiedzieć, że jest to taki stan majątkowy dłużnika, w którym egzekucja prowadzona zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego nie może przynieść zaspokojenia wierzyciela. Jak wskazał przy tym Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie IV CKN 525/2000, dłużnik staje się niewypłacalny w wyższym stopniu (art. 527 § 2 k.c.) i wtedy, gdy zaspokojenie można uzyskać z dodatkowym znacznym nakładem kosztów, czasu i ryzyka. Pokrzywdzenie (art. 527 § 2 k.c.) powstaje na skutek takiego stanu faktycznego majątku dłużnika, który powoduje niemożność, utrudnienie lub odwleczenie zaspokojenia wierzyciela.

W myśl § 3 analizowanego przepisu, jeśli osoba trzecia pozostawała z dłużnikiem w bliskim stosunku w chwili, gdy dokonywał on czynności krzywdzącej wierzycieli, to domniemywa się, że wiedziała, a przynajmniej przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć o tym, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Ciężar obalenia tego domniemania spoczywa na osobie trzeciej, która w tym celu musi wykazać, że pomimo stosunku bliskości z dłużnikiem nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć o tym, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Ustawa nie definiuje kryterium „bliskiego stosunku”, o jakim mowa w art. 527 § 3 k.c., pozostawiając tę kwestię zindywidualizowanej w okolicznościach sprawy ocenie Sądu. W wyroku z 10.04.1964 r. Sąd Najwyższy stwierdził, że uznanie osoby trzeciej za osobę będącą w bliskim stosunku z dłużnikiem uzależnione jest od oceny okoliczności ujawnionych w konkretnym przypadku. Stosunek bliskości z reguły wynika z powiązań rodzinnych – pokrewieństwa, małżeństwa czy powinowactwa. Może też wynikać z narzeczeństwa, konkubinatu, przyjaźni, koleżeństwa, wieloletniej znajomości, wdzięczności, a nawet wspólności interesów osobistych lub majątkowych.

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nakazuje przyjąć, iż zaszły przesłanki do uznania za bezskuteczną kwestionowaną przez powoda umowę darowizny udziału wynoszącego 1/2 w spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu mieszkalnego nr (...) znajdującego się w budynku położonym na Osiedlu (...), o powierzchni użytkowej 96,90m², położonego w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w P., sporządzonej dnia 19 czerwca 2013r., pomiędzy J. B. (2) (dłużnikiem powoda) a pozwaną J. B. (1) (małżonką dłużnika powoda), repertorium A nr(...)wobec strony powodowej.

Przede wszystkim Sąd stoi na stanowisku, że na skutek umowy darowizny zawartej przez J. B. (2) z jego żoną J. B. (1), korzyść majątkową uzyskała osoba będąca z dłużnikiem w bliskim stosunku (małżonka). Tym samym należy domniemywać, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Dowód przeciwny obciążał stronę pozwaną, która nie zdołała obalić tego domniemania (art. 527 par. 3 kc). Sąd uznał, że z racji rodzaju relacji łączących dłużnika z pozwaną, J. B. (1) miała świadomość celu, jaki przyświecał zawarciu tej umowy, tj. uniemożliwieniu prowadzenia egzekucji z mieszkania zajmowanego przez rodzinę dłużnika. Na podkreślenie jednak zasługuje, że wiedza pozwanej nie była istotna dla uwzględnienia żądania strony powodowej z uwagi na fakt uzyskania korzyści majątkowej przez J. B. (1) nieodpłatnie (art. 528 kc).

Sąd nie miał również wątpliwości, że czynność prawna dłużnika dokonana została z pokrzywdzeniem przyszłych wierzycieli, albowiem na skutek zawarcia z pozwaną umowy darowizny (wartość przedmiotu umowy została ustalona przez strony na kwotę 200.000 zł) J. B. (2) stał się niewypłacalny, o czym świadczy umorzenie egzekucji przez komornika postanowieniem z dnia 18 listopada 2015r. (k. 73-74 akt).

Podkreślić należy, iż spełnione zostały również warunki posiadania przez dłużnika kilku wierzycieli (Naczelnik Urzędu Skarbowego P. – (...) w P., Towarzystwo (...) S.A. w W.), zgodnie z treścią art. 299 ksh.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w całości uwzględnił wywiedzione powództwo, co znalazło odzwierciedlenie w punktach I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając nimi w całości pozwaną jako stronę przegrywającą niniejszą sprawę.

Na koszty procesu poniesione przez powoda złożyły się następujące kwoty: 10.000 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz 7.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika powoda (§ 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22

października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015.1804) oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, łącznie 17.217 zł.

/-/ SSO Małgorzata Małecka

ZARZĄDZENIE

1. notować,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanej,
3. z apelacją bądź za 14 dni.

P., dnia 3 października 2018. /-/ SSO Małgorzata Małecka